

Arrest

nr. 80 236 van 26 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat N. LETEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 januari 2009 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 12 september 2011 geeft de ambtenaar-geneesheer haar advies inzake de beoordeling van de gezondheidstoestand aangehaald door verzoeker.

Op 16 september 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) ontvankelijk, doch ongegrond is.
De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.01.2009 werd ingediend door :

*R., N. (...) (R.R.: (...))
nationaliteit: Kosovo
geboren te (...) op (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 12.06.2009, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-adviseur van 12.09.2011 (zie gesloten omslag) blijkt "geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor betrokkenes leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het land van herkomst is: cfr. het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige medische aandoening bij de betrokkene laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling bij de betrokkene te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Kosovo."

Betrokkene kan reizen, mantelzorg is op dit ogenblik medisch vereist. Uit de verklaringen die betrokkene aflegde tijdens zijn asielprocedure¹ echter, blijkt dat de moeder, echtgenote en twee kinderen van betrokkene in Ostrazub, Kosovo verblijven. Mantelzorg is door middel van dichte familie aldaar dus beschikbaar voor betrokkene.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoeker werpt in een enig middel onder meer de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel op, doordat de verwerende partij stelt dat verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat de arts - adviseur besloot dat er geen aandoening is die een actueel reëel risico voor betrokkenes leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het land van herkomst is. Dat deze besluitvorming is gebaseerd op het volgende gegeven, met name het vermeende gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige medische aandoening bij betrokkene hetgeen niet zou toelaten de actuele noodzaak tot medische behandeling bij de betrokkene te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan de beoordelen in het land van herkomst, terwijl de wet noch de beslissing van ontvankelijkheid de dato 12 juni 2009 de verplichting aan de aanvrager oplegt om regelmatig nieuwe documenten te moeten voegen aan zijn lopend dossier. Er wordt enkel gesteld dat de *"De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar -geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zo nodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."*, en dit bij het indienen van zijn aanvraag.

Indien de arts - adviseur meende dat hij niet over voldoende actuele medische gegevens beschikte, had hij oftewel deze kunnen opvragen aan verzoekende partij oftewel hem onderzoeken. Aldus heeft verwerende partij nagelaten alle pertinente gegevens na te gaan die noodzakelijk zijn om een beslissing te kunnen nemen, zodat een schending van de zorgvuldigheidsplicht dan ook op voldoende wijze is bewezen.

2.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij hieromtrent als volgt:

"Verzoeker houdt voor dat het aan de gemachtigde toekwam bijkomende stukken op te vragen bij verzoeker, indien de gemachtigde van oordeel was dat de voorgelegde stukken niet zouden volstaan. In zoverre verzoeker meende dat de arts-adviseur nog over bijkomende stukken diende te beschikken, stond het hem vrij om deze informatie mee te delen aan de gemachtigde, en dit zolang geen beslissing was genomen aangaande de aanvraag van verzoeker.

Verzoeker dient zelf de nodige stukken aan te brengen waaruit blijkt dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 9ter § 1 voormeld. Zoals afdoende blijkt uit de deugdelijke motieven van de bestreden beslissing, heeft hij dit nagelaten.

In de bestreden beslissing wordt op gedetailleerde wijze toegelicht dat, en waarom, de door verzoeker aangebrachte medisch attesten niet kunnen volstaan opdat verzoeker zou hebben voldaan aan de vereisten van art. 9ter Vreemdelingenwet.

De arts-adviseur stelt terecht:

"De voorgelegde medische getuigschriften/verslagen dateren van meer dan 1 Jaar en 6 maanden geleden, we ontvingen van betrokkene nadien geen aanvullende medische (psychiatrische) getuigschriften/verslagen meer m. b. t. de verdere evolutie van de psychische problematiek bij de betrokkene en/of ter ondersteuning/bevestiging van de diagnose (louter psychosomatische klachten of toch PTSS?) en/of waaruit zou blijken dat hij nog steeds medische (evt. psychiatrische) zorgen krijgt en/of m. b. t. de precieze aard van een eventuele huidige noodzakelijke medische (evt. psychiatrische) behandeling.

Het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige psychiatrische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische (evt. psychiatrische) behandeling in dit verband te bevestigen! noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst, Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen kan de actuele aanwezigheid bij de betrokkene van een risico in de zin van artikel 9ter in deze context niet bevestigd worden.

...

Conclusies

...

Het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige psychiatrische, gastro-enterologische, orthopedische en/of andere medische aandoening bij de betrokkene laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling bij de betrokkene te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst."

Verzoekers kritiek kan hieraan geen afbreuk doen. Verzoeker weerlegt op geen enkele wijze de vaststellingen dat de medisch attesten niet kunnen volstaan.

Zijn vage kritiek bestaat enkel hierin dat hij meent dat hij wél aan een aandoening lijdt conform artikel 9ter §1 voormeld, doch hij weerlegt niet de vaststelling dat zulks niet afdoende blijkt uit de voorgelegde medisch getuigschriften.

Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk dat in de bestreden beslissing ten onrechte zou zijn geoordeeld dat hij zich niet kan beroepen op artikel 9ter van de Wet dd. 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Terwijl daarenboven nog kan worden opgemerkt dat het verzoeker zelf is die onzorgvuldig is geweest, door geen duidelijke en recente gegevens aan te brengen nopens zijn beweerde medische problemen. Het is aan de verzoekende partij om, zo hij over bijkomende stukken beschikt die hij dienstig acht, deze voor te leggen. “Het is aan de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten” (RvV nr. 41 432 van 7 april 2010).

Er dient dan ook te worden besloten dat de gemachtigde van de Minister van Migratie en Asielbeleid, op basis van de hem beschikbaar gestelde informatie kon overgaan tot het nemen van de bestreden beslissing.(...)”

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op en correcte feitenvinding.

2.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zich heeft gesteund op het advies van de arts-adviseur, waaruit wordt geciteerd en dat onder gesloten omslag aan verzoeker werd overhandigd samen met de bestreden beslissing. In dit advies wordt onder meer gesteld dat verzoeker een 38-jarige man is met een psychische problematiek en met betrekking tot wie ook melding wordt gemaakt van een posttraumatisch stress syndroom. Naast een opsomming van alle door verzoeker bijgebrachte medische en paramedische attesten stelt de arts-adviseur dat de voorgelegde getuigschriften dateren van meer dan 1 jaar en 6 maanden geleden en er nadien geen verdere informatie meer werd bekomen met betrekking tot de verdere problematiek zodat er geen duidelijke identificatie is van een actuele ernstige psychiatrische aandoening zodat de actuele noodzaak tot medische, eventueel psychiatrische behandeling te bevestigen.

2.5. Verzoeker is van oordeel dat, indien de arts-adviseur meende dat zij niet over voldoende actuele medische gegevens beschikte, zij deze ofwel had kunnen opvragen ofwel hem zelf onderzoeken, zoals dat wettelijk is voorzien. De verwerende partij meent dat de verzoekende partij zelf onzorgvuldig is geweest door geen duidelijke en recente gegevens aan te brengen met betrekking tot zijn medische problematiek.

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op 27 januari 2009 en tevens tijdens de loop van de procedure, verschillende (vijftien!) (para)medische attesten heeft bijgebracht ter ondersteuning van zijn aanvraag. Zo werden bij de aanvraag onder meer een medisch getuigschrift bijgebracht ondertekend op 28 november 2008 en een gedetailleerd medisch attest, ondertekend door verantwoordelijk psychiater H.V. en gedateerd op 8 december 2008. Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat een aanvraag die dateert van 27 januari 2009 geen recente medische informatie bevat indien ze -onder meer- gepaard gaat met medisch stukken die dateren van 28 november 2008 en 8 december 2008. Aan verzoeker verwijten dat hij onzorgvuldig zou zijn geweest, zoals dat verwerende partij dat thans doet, gaat niet op, zeker nu in deze stukken in verband met de psychische problematiek van verzoeker respectievelijk wordt gesteld dat het gaat om een chronische kwaal en dat de verwachte duur van de behandeling “enkele jaren “ in beslag zal nemen.

2.7. Het standpunt van de verwerende partij dat het aan verzoeker toekwam om recente medische informatie te verstrekken kan *in casu* niet worden bijgetreden, nu de aanvrager van een machtiging tot verblijf om medische redenen, bij gebrek aan wettelijke bepaalde beslissingstermijn, niet weet wanneer zijn aanvraag zal worden beoordeeld door de bevoegde instanties. Nu in minstens één van de medische attesten wordt vermeld dat de behandeling jaren in beslag zal nemen is het inderdaad in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel dat zonder meer wordt gesteld dat de actuele noodzaak tot medische behandeling niet kan worden bevestigd. Het standpunt van de verwerende partij komt erop neer dat zij geen uitspraak moet doen over de ernst van de aandoening waarvan melding wordt gemaakt in medische attesten die bij de aanvraag worden gevoegd louter omwille van het feit dat zij zelf heeft getalmd met de beoordeling van de aanvraag. De vaststelling, *in casu*, van het enkele feit dat de medische attesten dateren van meer dan een jaar voor de beoordeling -niet de indiening- van de aanvraag kan niet volstaan om deze aanvraag af te wijzen, gezien het tijdstip van beoordeling van de medische attesten volledig bepaald wordt door de verwerende partij en uit de betrokken medische attesten van 28 november 2008 en van 8 december 2010 alleszins is gebleken dat, zoals reeds gesteld, het gaat om een chronische kwaal en de behandeling jaren in beslag zou nemen.

2.8. Het is dan ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel om in het licht van de aangegeven behandelingsduur een aanvraag ongegrond te verklaren op grond van de loutere vaststelling dat verzoeker nagelaten zou hebben recente medische informatie aangaande zijn aandoening verstrekt te hebben, daar waar verwerende partij zelf het tijdstip van beoordeling van de medische attesten bepaalt en daar waar verzoeker nooit gevraagd werd recente informatie over te maken.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 september 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS